

zariadení a predškolskej pedagogiky.

PhDr. Peter Ondrejko informoval o výsledkoch výskumu uplatňovania absolventov vysokých škôl v praxi, ktorý opakovane uskutočňuje SPK a ÚŠI a poukazuje na zložitosť v účinnom pôsobení vysokých škôl.

Prof. PhDr. Ľudovít Višňovský, CSc., vo svojom príspevku hovoril o aktuálnych problémoch v príprave učiteľov na pedagogických fakultách.

V poslednom príspevku konferencie Doc. Ing. Dušan Sokol, CSc., zdôraznil potrebu výchovy k ochrane a tvorbe životného prostredia.

V záverečnom slove RSDr. Július Lihocký, CSc., konštatoval, že Zákon o jednotnej škole z roku 1948 znamenal historický medzník vo vývoji nášho školstva. Na konferencii sa zhodnotil význam zákona z historického hľadiska i z hľadiska súčasných problémov školstva, výchovy a vzdelávania. Konferencia splnila svoje poslanie. Príspevky z rokovaní budú publikované v zborníku.

V. MICHALIČKA

Životné jubileum

doc. PhDr. Ladislava Ďuriča, CSc.

V júni tohto roku oslávil životné jubileum jeden z popredných slovenských psychológov doc. dr. Ladislav Ďurič, CSc. Vzhľadom na to, že jeho prínos pre rozvoj pedagogickej psychológie je mimoriadne závažný, žiada sa pri tejto príležitosti aspoň stručne naň poukázať.

Doc. L. Ďurič sa narodil pred šesťdesiatimi rokmi — 24. júna 1928 v Plavých Vozokanoch v okrese Levice. Stredoškolské štúdiá skončil v roku 1948 na Štátnej učiteľskej akadémii v Leviciach. Štyri roky pôsobil v školskej praxi, ale túžba po ďalšom vzdelaní ho priviedla študovať na Vysokej škole pedagogickej v Bratislave, ktorú skončil v r. 1956.

Už na vysokej škole sa doc. Ďurič vyznačoval nevšednými a vysoko aktuálnymi študijnými aktivitami pri riešení pedagogických a psychologických problémov vo výchovno-vzdelávacej praxi. Je preto prirodzené, že

primerané uplatnenie našiel na vysokej škole, kde pôsobí už vyše tri desaťročia a vypracoval sa na vysoko tvorivého vedca v odbore pedagogickej psychológie a veľmi úspešného vysokoškolského pedagóga. Navyše preukázal aj veľmi dobré organizačné a riadiace schopnosti pri organizovaní vysokoškolských pedagogických a vedeckovýskumných prác.

Doc. Ďurič zacielenú svoju vedeckovýskumnú činnosť na tri základné okruhy problémov.

Predovšetkým je to problém výkonnosti a únavy žiakov a učiteľov vo vyučovacom procese. Výsledkami výskumov sú tri samostatné monografie a značný počet štúdií a odborných článkov, publikovaných v odborných periodikách. Publikácie doc. Ďuriča sú odbornej psychologicko-pedagogickej verejnosti natoľko známe, že nie je potrebné uvádzať ich názvy.

Rozpracovanie základných otázok pedagogickej psychológie je druhou oblasťou vedeckého záujmu doc. Ďuriča. Pre pedagógov a psychológov

napísal prvú vysokoškolskú učebnicu pedagogickej psychológie, kde sa predstavuje ako tvorivý mysliteľ, svojou koncepciou v mnohých smeroch originálny a obohacujúci teóriu pedagogickej a psychologickéj vedy. Rôzne publikované práce a štúdie z uvedenej oblasti ho predurčili na hlavného autora pripravovanej celoštátnej učebnice pedagogickej psychológie pre filozofické fakulty.

Od roku 1975 pribudla doc. Ďuričovi tretia oblasť vedeckého záujmu, a to problém tvorivosti a rozvíjania tvorivého myslenia žiakov, ktoré je v súčasnosti nanajvyšš aktuálne. Aj tu sa ukázal ako veľmi dobrý organizátor, ktorý veľmi úspešne vedie postupne sa rozširujúci tím vedeckých pracovníkov v danej problematike. Výsledky postupne publikuje najmä

v sérii zborníkov Psychológia a škola, v ktorých je zostavovateľom.

Publikačná činnosť doc. L. Ďuriča je mimoriadne bohatá. Je autorom takmer 20 publikácií a celkový zoznam publikovaných prác je vyše 150.

Doc. PhDr. L. Ďurič, CSc., už pred dvoma desaťročiami s veľkou vervou presadzoval a vedecky zdôvodňoval potrebu školských psychológov. Súčasný zvýšený záujem o tieto problémy len potvrdzuje jeho predvídavnosť. Doc. Ďurič úspešne reprezentuje československú pedagogickú psychológiu i v medzinárodnom meradle, a to najmä v rámci UNESCO, kde bol poverený náročnými a zodpovednými úlohami.

J. KURIC

Prof. Ing. Dušan Driensky, CSc., 60-ročný

Obsahové zadosťučinenie pojmu významné výročie možno naplniť iba spoločensky i osobne užitočnou, plodnou prácou. Šesťdesiatka je vek na jednej strane splnohodnotňujúci človeka v pracovnej i sociálnej výkonnosti, na strane druhej dostatočne oprávňujúci na „obzretie sa vzad“. V tomto zmysle možno teda konfrontovať predsavzatia, možnosti, aspirácie, úsilia so skutočnosťou. Nepochybne táto konfrontácia v prípade nedávno zavŕšenej šesťdesiatky prof. Ing. Dušana Drienskeho, CSc., je pozitívna, úspešná.

Prof. Driensky sa narodil začiatkom marca 1928 v Banskej Bystrici. Po skončení gymnázia vyštudoval

strojnú inžinierstvo na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave. Po absolvovaní tohto štúdia pracoval ako technický úradník Slovenského štatistického úradu v Bratislave, neskôr ako vývojový technológ v n. p. BEZ. Jeho príklon k učiteľskému povolaniu sa formoval až po skončení vysokej školy. Najprv učil na Priemyselnej škole strojníckej v Bratislave (1955—1965), neskôr sa vrátil na svoju alma mater — SVŠT, kde začal pracovať ako odborný asistent. Ďalej pôsobil ako vedúci Kabinetu rozvoja vysokoškolského vzdelávania technického smeru, ako vedúci oddelenia pedagogiky a psychológie na Katedre inžiniersko-humanitných vied a napokon od roku 1983 vo funkcii vedúceho tejto katedry. Pravdaže, funkčný i kvalifikačný postup prof. Drienskeho zďa-